

JSES

Journal of Sustainable Educational Studies

Geliş/Received: 16.01.2022 Kabul/Accepted: 12.03.2022

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME OKURYAZARLIK DÜZEYLERİ İLE MEDYA OKURYAZARLIK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ¹

Dicle ARSLAN²

Hatice MERTOĞLU³

Özet

Bu araştırma temel olarak üniversite öğrenimine devam eden öğrencilerin medya okuryazarlıkları ile beslenme okuryazarlıkları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. İlişkisel tarama yönteminin kullanıldığı araştırmada 2020-2021 akademik yılında İstanbul'da bir devlet üniversitesindeki Eğitim Fakültesinde öğrenim gören ve rastgele yöntemle seçilen 127'si kadın toplam 142 öğrenci çalışma grubunu oluşturmaktadır. Öğrencilerden toplanan verilerin tümü SPSS 26.0 programına aktararak istatistiksel analizler yapılmıştır. Betimsel istatistiklerine göre öğrencilerin beslenme ve medya okuryazarlık düzeylerinin yüksek olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin, beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasında pozitif yönlü ve güçlü derecede anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin medya okuryazarlık düzeyleri yükseldikçe, beslenme okuryazarlığı düzeyleri de yükselmektedir. Öğrencilerin medya okuryazarlık düzeylerindeki artışın beslenme okuryazarlığını da pozitif yönde etkilediği (ilişki olduğu) düşünüldüğünde; tüm öğrencileri kapsayan ve medya okuryazarlığı konusunda onların daha bilinçli olmalarını sağlayacak, ders, seminer, broşür ve çeşitli etkinliklerin düzenlenmesinin faydalı olacağı düşünülebilir.

Anahtar Sözcükler: Besin ve beslenme; beslenme okuryazarlığı; medya; medya okuryazarlığı

THE RELATIONSHIP BETWEEN NUTRITION LITERACY LEVELS AND MEDIA LITERACY LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS

Abstract

This research basically aims to examine the relationship between media literacy and nutritional literacy of university students. In the study in which the relational screening method was used, the study group consisted of 142 students, 127 of whom were women, studying at a state university in İstanbul, faculty of education in the 2020-2021 academic years and selected randomly. All of the data collected from the students were transferred to the SPSS 26.0 program and statistical analyzes were made. According to descriptive statistics, it was found that students' nutrition and media literacy levels were high. It has been determined that there is a positive and strongly significant relationship between students' nutritional literacy levels and media literacy levels. As students' media literacy levels increase, their nutritional literacy levels also increase. Considering that the increase in students' media literacy levels positively affects nutritional literacy (there is a relationship); It can be thought that it would be beneficial to organize lectures, seminars, brochures and various activities that involve all students and that will make them more conscious about media literacy.

¹ Bu çalışma 1. yazarın yüksek lisans tezinden üretilmiştir ve 18-19 Aralık 2021 tarihlerinde FSMVU Eğitimde Mükemmeliyet Araştırmaları Kongresi'nde (EMAK-2021) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Matematik ve Fen ABD, İstanbul-Türkiye, diclearslan8593@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9691-6026

³ Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen bilimleri Bölümü, Fen Bilgisi Öğretmenliği ABD, İstanbul-Türkiye, hkimyon@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3172-7443

Keywords: Food and nutrition; nutrition literacy; media; media literacy

Makale Türü (Article Type): Araştırma Makalesi/Research Article

Kaynakça Gösterimi: Arslan, D., & Mertoğlu, H. (2022). Üniversite öğrencilerinin beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişki. *Journal of Sustainable Educational Studies (JSES)*, (Ö1), 271-280.

1. GİRİŞ

Günümüzde insanlarla ilgili diğer tüm konularda olduğu gibi beslenme de basitçe açıklanacak bir kavram olmaktan çıkmıştır. Beslenme sağlığımızı hala en çok etkileyen etken olup bedensel ve zihinsel gelişim ancak iyi-kaliteli ve dengeli bir beslenme ile mümkündür (Aktaş ve Özdoğan, 2016; Baysal, 1993). Ancak beslenme, insanların belli zamanlarda yaşamlarını sürdürmek amacıyla gerekli enerji almak üzere çeşitli besin ürünlerini tüketme işi olmaktan çok daha başka ve karmaşık bir hale gelmiştir. Bunda sadece besin ürünlerinin çeşitlenmesi, besinlere erişim imkânları, üretim-tüketim ilişkileri, toplumdaki ekonomik ve kültürel faaliyetler gibi faktörler etkili değildir. Özellikle tüketimin sürekli olarak vurgulandığı zamanımızda neyi, niçin, nasıl ve ne zaman tükettiğimiz büyük oranda çevreden edinilen bilgiler yoluyla olmaktadır (Bayraktar, 2018; Uzun, 2019). İyi bir beslenme düzeni/bilinci/kültürü bireylerin sağlıkları üzerinde olumlu etkiler yaparken tersi durum ise sağlıksız bireyler ve giderek sağlıksız toplumlar yaratacaktır. Bu problemlerin günümüzde büyük bir kısmı beslenme konusunda edinilen yanlış (doğru olmayan) veya yönlendirilmiş bilgilerden kaynaklanmaktadır (Altun, 2009). Teknolojinin de etkisi göz önünde bulundurulduğunda (özellikle sosyal medya gibi yeni iletişim medyumlarını da dâhil eden) bu durum bizi iki önemli ve birbiriyle ilişkili iki önemli yeterlilik alanına götürmektedir; beslenme ve medya okuryazarlığı (Altınok, 2019; Dilsiz, 2020).

Beslenme okuryazarlığı, bireylerin çok çeşitli medyumlardan besinler ve beslenme ile ilgili elde ettikleri bilgileri anlama, anlamlandırma ve değerlendirme işini yapma becerisi, yeterliğini ifade etmektedir (Aydın, 2019; Cesur ve diğerleri, 2015; Döngel, 2020; Ünal, 2020). Beslenme okuryazarlığı, formal eğitim içinde edinilen bilgilerin bu süreçlerden geçirilmesini kapsayabileceği gibi informal yollardan edinilen bilgilerin kullanılarak bir karara (bir besini tüketme-tüketmeme, tüketme miktarına veya nasıl tüketileceğine) varmasını da dâhil eder. Bu bakımdan beslenme okuryazarlığı sadece elde edilen bilginin kaynağını (formal-informal) değil ama daha önemlisi besin ve beslenme ile ilgili bilgiye erişim, bilgi kaynağını seçme, edinilen bilgileri işleme (analiz etme, değerlendirme), bilgiyi paylaşma veya paylaşmama, analiz sonucu uygulama (tüketme) veya uygulamama (tüketmeme) kararı vermek için gerekli irade, beceri ve davranışları gösterme örüntüsü olarak düşünülebilir (Aktaş ve Özdoğan, 2016; Zoellner ve diğerleri, 2009). Beslenme okuryazarlığını, özetle, bireylerin beslenme bilgisine ulaşımını sağlayan ve ulaşılan bilgilerin anlamlandırılmasına yarayan bir yöntem veya süreç olarak düşünmek mümkündür. Yine yukarıdaki tanımlardan anlaşılacağı üzere bireylerin beslenme okuryazarlığı yeterliği aslında genel medya okuryazarlığının özel bir türüne ilişkin yeterlik düzeylerini göstermektedir.

Medya okuryazarlığı İngilizceden dilimize geçmiş haliyle ‘Media Literacy’ literatürde yaygın olarak kullanılmaktadır (Çoşan, 2019). Medya özellikle internetin hayatımıza girdiği 1990’lı yılların sonuna kadar daha çok yazılı (dergi, kitap vb) ve görsel (TV, radyo, sinema vb.) kanalları ifade ederken bugün sosyal medyayı da kapsayan ve tek yönlü olmayan pek çok yeni kanalı da ifade etmektedir (Yıldırım ve Kardaş, 2018). Medya okuryazarlığının 1970’li yılların sonundan başlanarak yapılan çalışmalar eşliğinde tanımları da gittikçe gelişim göstermiştir. Buna göre en dikkat çekici tanımlardan bazıları medya okuryazarlığını medyanın olumsuz etkilerinden korunma için bir eğitim çeşidi, iletilen mesajların yorumlanmasına yönelik perspektif sağlama, iletilen mesajları deşifre ederek (okuma, anlama, analiz etme ve değerlendirme) kendi iletilerini/mesajlarını üretme, iletileri eleştirel olarak okuyabilme ve yorumlama gibi kavram ve süreçleri kapsamaktadır (Aksoy, 2021). Medya okuryazarlığı tanımlardan da anlaşılacağı üzere pasif bir bireyi değil, aktif bir bireyi işaret etmektedir. Taşkiran (2007) medya okuryazarlığı açısından bireyin, medyaca tasarlanan/üretilen içeriklerin farkında olan ve bu farkında olma sürecine yönelik gerekli eğitimi almış, aldığı eğitim sonucu bilgiyi kullanabilen bir ‘medya yetkini’ olan kişidir. Koçak (2011) da medya okuryazarlığını bireyin aktif olarak içinde bulunduğu bir süreç olarak tanımlamaktadır. Birey farklı kaynaklarca üretilen ve iletilen mesajları kavrayarak anlamlı hale getirir ve bu şekilde yeniden üretir/anlamlandırır. Bostancı (2019),

medyayı okumayı profesyonel olarak iletilmiş mesajların eleştirel bir şekilde okunması, analiz edilmesi ve değerlendirilmesi olarak, medyayı yazmayı ise günümüz teknolojilerini de kullanarak kendi iletilerimizi üretmek için kullanması olarak görmektedir. Potter'a (2001) göre medya okuryazarlığı daha çok bireyin bilinci üzerinde tanımlanmaktadır ve ona göre yetkin bir medya okuryazarı birey sadece değişik kaynaklardan gelen iletileri seçebilen, doğruluğunu teyit edebilen biri değil ama aynı zamanda bu iletilerin etkilerini geniş anlamda (birey ve toplum açısından) değerlendirebilen, gelişmiş medya araçları ile etkileşim kurabilen bireydir.

Genel anlamda medya okuryazarlığı yeterliğine sahip kişilerin kendilerine çevreden ulaşan veya iletilen mesajları doğru olarak anlaması, eleştirel olarak analiz edebilmesi ve sonunda değerlendirme yapabilmesi onun bir özel okuryazarlık olan beslenme okuryazarlığında da yeterli olmaya götürecektir. Özellikle bilgi kaynaklarının son derece çeşitli, karmaşık ve yönlendirmeye açık olduğu bir zamanda bireylerin medya okuryazarlığı genelinde ve beslenme okuryazarlığı özelinde yeterli bireyler olmaları hem birey hem de toplum sağlığı için çok önemlidir.

Alan yazına bakıldığında medya okuryazarlığı ve beslenme okuryazarlığının pek çok bakımdan incelendiği görülmektedir. Pek çok meslek grubuna, eğitim düzeylerine, yaşa, cinsiyete, sosyo-ekonomik düzeylere ve benzeri gruplara göre medya okuryazarlığı ve beslenme okuryazarlığı ayrı ayrı incelenmiş olmasına rağmen her ikisi arasındaki ilişkinin incelendiği çalışmaların çok az olduğu görülmüştür. Bu araştırmanın amacı, geleceğin bireylerinin yetişmesinden de sorumlu olacak olan eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma, çalışmaya katılmayı kabul eden İstanbul'da bir devlet üniversitesindeki Eğitim Fakültesi öğrencileri ile sınırlıdır. Ölçme araçlarının bu çalışma için güvenilir olduğu ve çalışmaya katılan öğrencilerin bu ölçme araçlarına doğru ve samimi cevap verdikleri varsayılmıştır.

Eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme ve medya okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi, medya okuryazarlık bilgisinin geliştirilmesi, düzeyinin artırılması, eleştirel düşünmenin sağlanması, beslenme okuryazarlık bilgisinin geliştirilmesi, düzeyinin artırılması, sağlıklı beslenme sürecinin hayata geçirilmesi ve sürdürülebilirlik kazanması hedeflenmektedir. Bu çalışmada üniversite öğrenimine devam eden öğrencilerin medya okuryazarlıkları ile beslenme okuryazarlıkları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaca bağlı olarak çalışmada aşağıdaki soruların cevapları aranmaktadır:

1. Öğrencilerin beslenme okuryazarlık düzeyleri nedir?
2. Öğrencilerin medya okuryazarlık düzeyleri nedir?
3. Öğrencilerin beslenme ve medya okuryazarlık düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

2. YÖNTEM

Bu bölümde, araştırmanın modeline, evren ve örnekleme, veri toplamada kullanılan ölçme araçlarının bilgisine ve verilerin analizinde kullanılan istatistikî tekniklere yer verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlık ve medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelenmeyi hedeflediğinden, betimsel nitelikte ve ilişkisel tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. "Tarama araştırmaları genellikle geniş kitlelerin görüşlerini hedeflemekte ve mevcut durumu tespit ederek, betimleme yapmaktadır." (Yöyen, 2020, s. 15). Karasar'a (2017) göre "İlişkisel tarama modelleri, iki veya daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir." (Karasar, 2017, s. 114). Bu tanımlara bağlı olarak, yapılan çalışmada, eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi araştırmak üzere ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır.

2.2. Çalışma Grubu

Bu araştırmanın çalışma grubunu 2020-2021 eğitim ve öğretim yılında İstanbul'da bir devlet üniversitesinde Eğitim Fakültesinde öğrenim gören ve rastgele (random) seçim yoluyla çalışmaya katılan 127'si kadın toplam 142 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %89,4'ü kadın olup %10,6'sı erkektir.

2.2. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada veri toplama araçları olarak, bir kişisel bilgi formu ile iki ölçme aracı kullanılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin beslenme okuryazarlık düzeylerini belirlemek üzere Bari (2012) tarafından geliştirilen ve Türkmen, Kalkan ve Filiz (2017) tarafından Türkçeye çevirisi yapıldıktan sonra geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan 22 maddelik “Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği” ve medya okuryazarlık düzeylerini ölçmek üzere Karaman ve Karataş (2009) tarafından geliştirilen “Medya Okuryazarlık Düzey Belirleme Ölçeği” kullanılmıştır.

2.2.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formunda, öğrencilerin cinsiyeti, öğrenim gördükleri bölüm ve sınıf olmak üzere toplam üç soru yer almaktadır.

2.2.2. Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği

Öğrencilerin beslenme okuryazarlık düzeylerini belirlemek üzere Bari (2012) tarafından geliştirilen ve Türkmen, Kalkan ve Filiz (2017) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan 22 madde ve üç alt boyuttan oluşan Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği kullanılmıştır. 5’li Likert tipi ölçeğin maddeleri, çalışmaya katılan öğrenciler tarafından ‘Hiç katılmıyorum’ (1) ile ‘Tamamen katılıyorum’ (5) seçeneklerinden biri seçilerek değerlendirilmektedir. Ölçeğin bir genel ve üç alt boyutuna ait puanları öğrencilerin o boyuta ilişkin beslenme okuryazarlığı düzeyini ifade etmektedir. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması aşamasında üç faktörlü bir yapı ortaya çıktığı ve iç tutarlılık katsayısının (Cronbach Alfa) ilk faktör için .66, ikinci faktör için .71 ve üçüncü faktör için .84 olduğu bulunmuştur. Ölçeğin genel güvenilirlik düzeyi (iç-tutarlılık) katsayısı ise .80 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğe ait üç alt boyut şunlardır;

- 1- İşlevsel Beslenme Okuryazarlığı
- 2- Etkileşimli Beslenme Okuryazarlığı
- 3- Kritik Beslenme Okuryazarlığı’dır.

2.2.3. Medya Okuryazarlığı Ölçeği

Öğrencilerin medya okuryazarlık Karaman ve Karataş (2009) tarafından geliştirilen, 5’li likert tipi Medya Okuryazarlık Düzey Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, hepsi de olumlu yüklü 17 madde ve üç alt boyuttan meydana gelmektedir. 5’li likert tipi ölçeğin maddeleri çalışmaya katılanlarca ‘Hiçbir zaman’ (1) ile ‘Her zaman’ (5) seçeneklerinden biri seçilerek yapılmaktadır. Yazarlarca yapılan geçerlik-güvenirlik hesaplamaları sonucu üç faktörlü yapının toplam varyansın %42,5’ini açıkladığı ve güvenilirlik katsayısının ilk faktör için .721, ikinci faktör için .705, üçüncü faktör için .680 ve ölçeğin geneli için .840 olduğu bulunmuştur. Ölçek geneli ve boyutlarından alınacak yüksek puan öğrencilerin o alandaki medya okuryazarlık düzeyini ifade etmektedir. Ölçek üç alt boyuttan oluşmaktadır ve ölçeğe ait bu üç alt boyut şunlardır;

- 1- Bilgi Sahibi Olma
- 2- Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme
- 3- Yargılayabilme ve Örtük Mesajları Görebilme’dır.

2.3. Verilerin Analizi

Eğitim fakültesi öğrencilerinden, Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği ve Medya Okuryazarlığı Ölçeği ile toplanan verilerin tümü SPSS 26.0 paket programına düzenlenerek girilmiş ve istatistiki çözümlenmeleri yapılmıştır.

3. BULGULAR

Bu bölümde, eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlık ve medya okuryazarlık düzeyleri önce genel olarak incelenmiş daha sonra ise cinsiyet bağımsız değişkenine göre anlamlı farklılaşmalar olup olmadığı araştırılmıştır. Son olarak ise öğrencilerin beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

3.1. Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Beslenme Okuryazarlık Düzeylerine İlişkin Bulgular

Eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlık düzeylerini belirlemek üzere 22 madde ve üç alt boyuttan oluşan Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği uygulanmıştır. 5’li likert tipi ölçeğin maddelerine verilebilecek

yanıtlardan yola çıkılarak iki aralık arası değer 0,80 olarak hesaplanmıştır ($4_{aralık}/5_{seçenek}=0,80$). Beslenme Okuryazarlığı Ölçeğinin *İşlevsel Beslenme Okuryazarlığı*, *Etkileşimli Beslenme Okuryazarlığı* ve *Kritik Beslenme Okuryazarlığı* boyutları için belirlenen puan aralıkları ve seçenekler aşağıdaki gibidir.

Tablo 1. Beslenme Okuryazarlığı Ölçeğinin Alt Boyutları İçin Belirlenen Puan Aralıkları

Seçenek	Puan Aralığı	Beslenme OY Düzeyi
Hiç Katılmıyorum	1,00 – 1,80	Çok düşük
Katılmıyorum	1,81 – 2,60	Düşük
Kararsızım	2,61 – 3,40	Orta
Katılıyorum	3,41 – 4,20	Yüksek
Tamamen katılıyorum	4,21 – 5,00	Çok yüksek

Tablo 2. Öğrencilerin Beslenme Okuryazarlık Düzeylerine Yönelik Betimsel İstatistikler (N=142)

Boyut/ Ölçek	$\bar{X}$	ss	Düzye
İşlevsel beslenme okuryazarlığı	3,73	0,59	Yüksek
Etkileşimli beslenme okuryazarlığı	3,73	0,73	Yüksek
Kritik beslenme okuryazarlığı	3,28	0,40	Orta
Beslenme Okuryazarlığı (Genel)	3,58	0,46	Yüksek

Tablo 2’de araştırmaya katılan eğitim fakültesi öğrencilerinin Beslenme Okuryazarlığı Ölçeğinin üç alt boyutundan aldıkları puanların ortalamaları ve standart sapma değerleri verilmiştir. Buna göre; araştırmaya katılan öğrenciler kendilerini *İşlevsel beslenme okuryazarlığı* ($\bar{X}$ İşlevsel beslenme okuryazarlığı=3,73±0,59; ‘Yüksek’ düzeyde) ve *Etkileşimli beslenme okuryazarlığı* ($\bar{X}$ Etkileşimli beslenme okuryazarlığı=3,73±0,73; ‘Yüksek’ düzeyde) bakımından oldukça yeterli görürken *Kritik beslenme okuryazarlığı* bakımından ise daha az yeterli bulmaktadır ($\bar{X}$ Kritik beslenme okuryazarlığı=3,28±0,40; ‘Orta’ düzeyde).

3.2. Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Medya Okuryazarlık Düzeylerine İlişkin Bulgular

Eğitim fakültesi öğrencilerinin medya okuryazarlık düzeylerini belirlemek üzere 17 madde ve üç alt boyuttan oluşan Medya Okuryazarlığı Ölçeği uygulanmıştır. 5’li likert tipi ölçeğin maddelerine verilebilecek yanıtlardan yola çıkılarak iki aralık arası değer 0,80 olarak hesaplanmıştır ($4_{aralık}/5_{seçenek}=0,80$). Medya Okuryazarlığı Ölçeğinin *Bilgi Sahibi Olmak*, *Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme* ve *Yargılayabilme ve Örtük Mesajları Görebilme* boyutları için belirlenen puan aralıkları ve seçenekler aşağıdaki gibidir.

Tablo 3. Medya Okuryazarlığı Ölçeğinin Alt Boyutları İçin Belirlenen Puan Aralıkları

Seçenek	Puan Aralığı	Beslenme OY Düzeyi
Hiç Katılmıyorum	1,00 – 1,80	Çok düşük
Katılmıyorum	1,81 – 2,60	Düşük
Kararsızım	2,61 – 3,40	Orta
Katılıyorum	3,41 – 4,20	Yüksek
Tamamen katılıyorum	4,21 – 5,00	Çok yüksek

Tablo 4. Öğrencilerin Medya Okuryazarlık Düzeylerine Yönelik Betimsel İstatistikler (N=142)

Boyut/ Ölçek	$\bar{X}$	ss	Düzye
Bilgi Sahibi Olmak	4,00	0,62	Yüksek
Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme	3,65	0,68	Yüksek
Yargılayabilme ve Örtük Mesajları Görebilme	3,75	0,65	Yüksek
Medya Okuryazarlığı (Genel)	3,80	0,60	Yüksek

Tablo 4’te araştırmaya katılan öğrencilerin Medya Okuryazarlığı Ölçeğinin üç alt boyutundan aldıkları puanların ortalamaları ve standart sapma değerleri verilmiştir. Buna göre; araştırmaya katılan öğrenciler kendilerini en çok *Bilgi Sahibi Olmak* ($\bar{X}$ Bilgi Sahibi Olmak=4,00±0,62; ‘Yüksek’ düzeyde) bakımından medya okuryazarı olarak görmektedir. Bunu, *Yargılayabilme ve Örtük Mesajları Görebilme* ($\bar{X}$ Yargılayabilme ve Örtük

Mesajları Görebilme= $3,75\pm 0,65$; ‘Yüksek’ düzeyde) ve *Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme* ($\bar{X}$ Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme= $3,65\pm 0,68$; ‘Yüksek’ düzeyde) takip etmektedir. Sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin, medya okuryazarlığı bakımından kendilerini çok yüksek düzeyde olmasa da yeterli gördükleri söylenebilir ($\bar{X}$ Medya Okuryazarlığı (Genel)= $3,80\pm 0,60$; ‘Yüksek’ düzeyde).

3.3. Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Beslenme Okuryazarlığı Düzeyi ile Medya Okuryazarlığı Düzeyleri Arasındaki İlişkilere Yönelik Bulgular

Öğrencilerin, beslenme okuryazarlık düzeyleri ile medya okuryazarlık düzeyleri (puanları) arasındaki ilişkileri incelemek üzere yapılan Pearson momentler çarpımı korelasyonuna ait katsayılar verilmiştir (Tablo 6). İlişki katsayıları (r) aşağıdaki kriterlere göre yorumlanmıştır.

Tablo 5. İlişki Katsayıları

r	İlişki
0,00-0,10	Yok
0,10-0,30	Zayıf
0,30-0,50	Orta
0,50-0,70	Güçlü
0,70-1,00	Çok güçlü (Jawlik 2016, s.132)

Tablo 6. Öğrencilerin Beslenme Okuryazarlık Düzeyi ile Medya Okuryazarlık Düzeyleri Arasındaki İlişkilere Yönelik Korelasyon Katsayıları (N=142)

	İşlevsel beslenme okuryazarlığı	Etkileşimli beslenme okuryazarlığı	Kritik beslenme okuryazarlığı	Beslenme Okuryazarlığı (Genel)
Bilgi Sahibi Olmak	r ,361*** p 0,000	,419*** 0,000	,355*** 0,000	,476*** 0,000
Analiz Edebilme ve Tepki Oluşturabilme	r ,332*** p 0,000	,427*** 0,000	,349*** 0,000	,466*** 0,000
Yargılayabilme ve Örtük Mesajları Görebilme	r ,346*** p 0,000	,408*** 0,000	,370*** 0,000	,468*** 0,000
Medya Okuryazarlığı (Genel)	r ,374*** p 0,000	,453*** 0,000	,387*** 0,000	,509*** 0,000

*** $p < .001$

Tablo 6’ dan görüleceği üzere, öğrencilerin, beslenme okuryazarlığı düzeyleri ile medya okuryazarlığı düzeyleri (puanları) arasında hepsi de pozitif yönlü olmak üzere ‘orta’ ile ‘güçlü’ derecede anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin medya okuryazarlık düzeyleri yükseldikçe, beslenme okuryazarlığı düzeyleri de yükselmektedir (veya tersi).

4. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu bölümde, eğitim fakültesi öğrencilerinin beslenme okuryazarlıkları ile medya okuryazarlıkları arasındaki ilişkinin incelemesi amacıyla yapılan araştırmada ulaşılan sonuçların literatür kapsamında değerlendirilmesine ve benzer konularda yapılacak olan araştırmalar için önerilere yer verilmiştir.

Öğrencilerin, medya okuryazarlık düzeyleri ile beslenme okuryazarlık düzeyleri arasında pozitif yönlü ve ‘güçlü’ bir ilişki vardır. Başka bir deyişle, öğrencilerin, medya okuryazarlığa ilişkin puanlarındaki bir artış, beslenme okuryazarlığı puanlarında da bir artışa neden olmaktadır (veya tersi).

Araştırmada “Beslenme okuryazarlık ölçeği” öğrencilere uygulanmış ve öğrencilerin kendilerini işlevsel ve etkileşimli beslenme okuryazarlığı alt bölümlerinde yüksek düzeyde yeterli gördükleri, kritik beslenme

okuryazarlığı alt bölümünde ise orta düzeyde yani daha az yeterli gördükleri anlaşılmıştır. Genel beslenme okuryazarlığı gösterme bakımından ise öğrencilerin kendilerini çok yüksek düzeyde olmasa da olumlu (yüksek/yeterli) algıladıkları söylenebilir.

Beslenme okuryazarlığına yönelik yapılan diğer çalışmalar incelendiğinde genel olarak bireylerin kendilerini yeterli gördükleri anlaşılmaktadır. Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile bir çalışma yapan Koçaslan (2021), öğrencilerin %81,4'ünün yüksek beslenme okuryazarlığına sahip olduğunu belirtmektedir. Al'ın (2021) Ankara İl Sağlık Müdürlüğü çalışanlarıyla yaptığı çalışmada da katılımcıların çoğunun kendilerini beslenme okuryazarlığı bakımında yeterli gördükleri görülmüştür. İlkokul, ortaokul ve lise öğretmenleriyle yaptığı çalışmada Alabaşoğlu (2020) da katılımcıların çoğunun kendilerini beslenme okuryazarlığı bakımından yeterli gördüklerini belirtmektedir. Yine daha düşük bir oranda olmakla birlikte Taraz'ın (2021) gebe kadınlar üzerinde yaptığı çalışmada da katılımcıların yarısından fazlasının kendilerini beslenme okuryazarlığı bakımından yeterli gördükleri bulunmuştur. Yapılan bu çalışmaların çoğu kendini değerlendirme şeklindeki ölçeklerle tespit edilmiş olmakla birlikte oranların yüksekliği bireylerin besleme okuryazarlığına karşı ciddi bir ilginin olduğu ve beslenme okuryazarlığına önem verildiği şeklinde yorumlanabilir.

Araştırmada "Medya okuryazarlık ölçeği" öğrencilere uygulanmış ve ölçeğin üç alt boyutu olan bilgi sahibi olma, analiz edebilme ve tepki oluşturabilme, yargılayabilme ve örtük mesajları görebilme bakımından kendilerini yüksek düzeyde ve yeterli gördükleri, genel medya okuryazarlığı bakımından ise çok yüksek olmasa da yeterli gördükleri tespit edilmiştir.

Beslenme okuryazarlığından farklı olarak çalışmaya katılan öğrencilerin kendilerini genel medya okuryazarlığı bakımından biraz daha yüksek düzeyde yeterli buldukları tespit edilmiştir. Medya okuryazarlığına yönelik olarak yapılan diğer çalışmalar incelendiğinde de genel olarak katılımcıların kendilerini bu alanda yeterli gördükleri anlaşılmaktadır. Demirtaş'ın (2021) öğretmenlerin medya okuryazarlık düzeylerini çeşitli değişkenler bakımından incelediği çalışmasında öğretmenlerin çoğunun kendilerini medya okuryazarlığı bakımından yeterli olarak algıladıkları görülmektedir. Ortaokul 8. Sınıf öğrencileriyle bir çalışma yapan Tanrikulu (2019) özellikle Medya Okuryazarlığı Dersini almış öğrencilerin farklı medya kanallarından kendilerine iletilen mesajları iyi değerlendirebildikleri, mesajların ardındaki gizli iletileri fark edebildikleri ve yeni mesajlar oluşturmada beceri düzeylerinin yüksek olduğunu belirtmektedir. Benzer bir sonucun Z kuşağı ile Şen'in (2019) yaptığı bir çalışmada da elde edildiği görülmektedir. Araştırmacı özellikle sosyal medyayı kullanan Z kuşağını temel alarak medya okuryazarlığı dersi alan katılımcıların tutumlarının dersi almayanlara göre daha olumlu olduğunu bulmuştur. Ancak bazı araştırmacılar farklı grupların medya okuryazarlık düzeylerinin çok yüksek olmadığını rapor etmektedir. Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarıyla yapılan bir çalışmada Altıntaş (2019) öğretmen adaylarının medya okuryazarlık düzeylerini temel ve orta düzeyde bulmuştur. Yine, Aksoy (2021) da Sosyal Bilgiler öğretmen adayları ile yaptığı çalışmada öğretmen adaylarının medya okuryazarlık düzeylerinin alt boyutlarda düşük çıktığını tespit etmiştir.

Araştırmada Beslenme okuryazarlığı ölçeğinin boyutlarına ilişkin elde edilen sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde genel olarak Eğitim Fakültesi öğrencilerinin kendilerini çok yüksek düzeyde olmasa da yeterli gördükleri anlaşılmaktadır. Ancak boyutlar bazında bakıldığında sağlıklı beslenmede son derece önemli olan kritik beslenme okuryazarlığına ilişkin yeterlilik düzeylerinin ancak orta düzeyde kaldığı görülmektedir. Gelecek kuşakları yetiştirecek olan öğretmen adaylarının kendilerini kritik beslenme okuryazarlığı açısından yeterli bulmamaları üzerinde durulması gereken bir durumdur ve daha ayrıntılı incelenmesini gerektir olduğunu düşündürmektedir. Özellikle genel medya okuryazarlığı ile kritik beslenme okuryazarlığı arasında da anlamlı bir ilişki olduğu dikkate alındığında öğretmen adaylarının bu alanda kendilerini güçlendirmeleri için farkındalık çalışmalarının yapılması, dersler, seminerler ve projelerle desteklenmelerinin faydalı olacağı düşünülmektedir. Öğretmen adayı öğrencilerin beslenme okuryazarlık düzeylerinin genel medya okuryazarlık düzeylerinden daha düşük olması da bu görüşü desteklemektedir. Öğretmen adayları kendilerini genel medya okuryazarlığı bakımından, beslenme okuryazarlığına göre daha yüksek düzeyde yeterli algılamaktadır.

5. KAYNAKÇA

- Aktaş, N., & Özdoğan, Y. (2016). Gıda ve beslenme okuryazarlığı. *Harran Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*, 20(2), 146-153.
- Aksoy, N. (2021). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı algı düzeyleri ve görüşleri: Manisa Celal Bayar Üniversitesi örneği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa.
- Al, E. (2021). *Ankara il sağlık müdürlüğü çalışanlarının sağlık okuryazarlığı (tsoy-32) ve beslenme okuryazarlığı (yboyda) düzeyleri ve etkileyen faktörlerin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Alabaşoğlu, T. (2020). *Öğretmenlerin beslenme okuryazarlığı durumu ve sağlıklı yeme indekslerinin değerlendirilmesi: Kırklareli örneği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Edirne.
- Altınok, F. C. (2019). *Sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin sağlık okuryazarlık durumu ile sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Altıntaş, S. (2019). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eleştirel düşünme eğilimleri ile medya okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Altun, A. (2009). Eğitim bilim açısından seçmeli medya okuryazarlığı dersi programına eleştirel bir yaklaşım. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(3), 97-109.
- Aydın, F. F. (2019). *Yeni nesilde beslenme okuryazarlığı eğitiminin farkındalık düzeyine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Bari, N. N. (2012). *Nutrition literacy status of adolescent students in kampala district, uganda*. Master Thesis. <https://oda.hio.no/jspui/handle/10642/1200>, 1-138. Erişim Tarihi: 11 Kasım 2021.
- Bayraktar, Ü. (2018). *Medya okuryazarlığı araştırması ve Girne Amerikan Üniversitesi'nde bir uygulama*. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 47, 427-447.
- Baysal, A. (1993). Gençliğin beslenme sorunları. *Aile ve Toplum Dergisi*, 3(3), 97-108.
- Bostancı, M. (2019). *Medya okuryazarlığı*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Cesur, B., Koçoğlu, G., & Sümer, H. (2015). Evaluation instrument of nutrition literacy on adults (EINLA) a validity and reliability study. *Integrative Food, Nutrition and Metabolism*, 2(1), 127-130.
- Coşan, C. (2019). *Medya okuryazarlığı eğitim perspektifinde 11-13 yaş arası ilköğretim öğrencileri uygulamalı saha çalışması Türkiye örneği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Demirtaş, E. (2021). *Öğretmenlerin medya okuryazarlık düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ağrı.
- Dilsiz, B. (2020). *Lise öğrencilerinde beslenme okuryazarlığı ve obezite yaygınlığının değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Sanko Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Gaziantep.
- Döngel, H. E. (2020). *Yetişkin bireylerin beslenme okuryazarlığı durumu ve yaşam kalitesi ilişkisinin belirlenmesi: Kütahya örneği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Jawlik, A. A. (2016). *Statistics from a to z*. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Karaman, M. K., & Karataş, A. (2009). Öğretmen adaylarının medya okuryazarlık düzeyleri. *İlköğretim Online*, 8(3), 798-808.
- Karasar, N. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar, ilkeler ve teknikler* (32. Baskı). Ankara: Nobel Yayınevi.

- Koçak, B. (2011). *İlköğretim yedinci ve sekizinci sınıf öğrencilerinin medya okuryazarlığı dersine ilişkin algıları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Koçaslan, Y. (2021). *Hasan kalyoncu üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin gıda okuryazarlığı ve akdeniz diyeti kalitesi indeksine uyum durumlarının belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Gaziantep.
- Potter, J. W. (2001). *Media literacy*. USA: Sage Publications.
- Şen, İ. E. Y. (2019). *Z kuşağının sosyal medyayı kullanmaya yönelik tutumlarının sosyal medya okuryazarlığı bağlamında değerlendirilmesi "Eskişehir ölçekli bir araştırma"*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Tanrikulu, S. (2019). *Medya okuryazarlığı ve medya okuryazarlığı dersinin öğrencilere katkısı üzerine bir araştırma*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, Konya.
- Taraz, B. (2021). *Bir kamu hastanesi kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine başvuran gebe kadınların beslenme okuryazarlığı ve beslenme alışkanlıklarının değerlendirilmesi*. Bilim uzmanlığı tezi. Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli.
- Taşkıran, N. Ö. (2007). *Medya okuryazarlığına giriş*. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım A. Ş.
- Türkmen, A. S., Kalkan, İ., & Filiz, E. (2017). Adolesan beslenme okuryazarlığı ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Uluslararası Hakemli Beslenme Araştırmaları Dergisi*, 10, 1-16.
- Uzun, B. (2019). *Üniversite öğrencilerinde beslenme okuryazarlığı durumu ve obezite ile ilişkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Ünal, G. (2020). *Beslenme eğitiminin lise öğrencilerinde beslenme okuryazarlığı, diyet kalitesi ve beslenme durumu üzerine etkisi*. Yayınlanmamış doktora tezi. Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yıldırım, Ş., & Kardeş, M. N. (2018). Türkçe ve sosyal bilgiler öğretmenlerinin medya okuryazarlığı eğitimi yeterlilikleri ve bu yeterliliklerin bazı değişkenlerle ilişkisi. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (41), 165-182.
- Yöyen, E. (2020). *Araştırma yöntemlerine giriş*. F. Bal (Yay. Haz.), *Psikologlar için SPSS uygulamaları ve araştırma yöntemleri* (ss. 5-34). Ankara: Nobel Yayınları.
- Zoellner, J., Connell, C., Bounds, W., Crook, L., & Yadrick, K. (2009). Nutrition literacy status and preferred nutrition communication channels among adults in the lower mississippi delta. *Preventing Chronic Disease*, 6(4), 1-11.

6. EXTENDED ABSTRACT

Today, as in all other human-related issues, nutrition is no longer a concept that can be explained simply. Nutrition is the factor that still affects our health the most, and physical and mental development is only possible with a good-quality and balanced diet (Aktaş and Özdoğan, 2016; Baysal, 1993). However, nutrition has become much more than a business of consuming various food products in order to get the necessary energy to sustain their lives at certain times. While a good diet/consciousness/culture has positive effects on the health of individuals, the opposite situation will cause unhealthy individuals and increasingly societies. Considering the impact of technology (especially including new communication mediums such as social media), this leads us to two important and interrelated areas of competence; nutrition and media literacy (Altınok, 2019; Dilsiz, 2020).

Nutrition literacy refers to the ability and competence of individuals to understand, make sense of and evaluate the information they obtain from a wide variety of media about foods and nutrition (Aydın, 2019; Cesur et al., 2015; Döngel, 2020; Ünal, 2020). In this respect, nutritional literacy is not only the source of the information obtained (formal-informal), but more importantly, accessing information about food and nutrition, choosing the information source, processing the information obtained (analyzing, evaluating), sharing or not sharing the information, applying the results of the analysis (consumption)) or not to consume (not to consume) can be thought of as a pattern of showing the will, skills and behaviors required (Aktaş & Özdoğan, 2016; Zoellner et al., 2009).

Media Literacy is widely used in the literature as it is translated from English into our language (Çoşan, 2019). While the media mostly refers to written (magazine, book, etc.) and visual (TV, radio, cinema, etc.) channels until the end of the 1990s, when the internet entered our lives, today it also refers to many new channels that are not one-way, including social media. (Yıldırım & Kardeş, 2018). Media literacy refers to an active individual, not a passive individual. In terms of media literacy, Taşkiran (2007) is a person who is aware of the content designed/produced by the media, has received the necessary training for this awareness process, and is a 'media competent' who can use the information as a result of the training he has received. Koçak (2011) defines media literacy as a process in which the individual is actively involved. The individual comprehends the messages produced and transmitted by different sources and makes them meaningful and reproduces/makes sense in this way. Bostancı (2019) sees reading the media as the critical reading, analysis and evaluation of professionally transmitted messages, and writing the media as producing and transmitting our own messages using today's technologies.

Although media literacy and nutrition literacy have been examined separately according to many occupational groups, education levels, age, gender, socio-economic levels and similar groups, it has been observed that there are very few studies examining the relationship between the two. The purpose of this research is to examine the relationship between the nutritional literacy levels and media literacy levels of the education faculty students, who will also be responsible for raising the individuals of the future.

The study group of the research consists of 142 students, 127 of whom are women, studying at a state university Faculty of Education in the 2020-2021 academic years and participating in the study through random selection. 89.4% of the students participating in the research are female and 10.6% are male.

The Nutrition Literacy Scale, developed by Bari (2012) and adapted into Turkish by Türkmen, Kalkan, and Filiz (2017) was used to determine the nutritional literacy levels of the students. In order to determine the media literacy levels of the students, Media Literacy Level Scale developed by Karaman and Karataş (2009) was used.

Statistical results shows that the students felt themselves quite/highly sufficient in terms of Functional nutrition literacy ($M=3.73$, $SD=0.59$) and Interactive nutrition literacy ($M=3.73$, $SD=0.73$), Critical nutrition literacy ($M=3.28$, $SD=0.40$). It is seen that the students generally find themselves sufficient in terms of nutritional literacy ($M=3.58$, $SD=0.46$).

According to the scores they got from the three sub-dimensions of the Media Literacy Scale, it was understood that the students found themselves mostly sufficient in terms of Having Knowledge ($M=4.00$, $SD=0.62$). This is followed by Being able to Judge and See Implicit Messages ($M=3.75$, $SD=0.65$) and Analyze and Respond ($M=3.65$, $SD=0.68$). When the results are evaluated together, it can be said that the students consider themselves sufficient in terms of media literacy, although not at a very high level ($M=3.80$, $SD=0.60$).

Pearson product-moment correlation coefficients were calculated and it was found that there is a positive and 'strong' relationship between students' media literacy levels and nutritional literacy levels ($r=.509$, $p<.001$). In other words, an increase in students' media literacy scores leads to an increase in their nutritional literacy scores and vice versa.

When the results obtained regarding the dimensions of the nutritional literacy scale are evaluated together, it is understood that the students generally see themselves as sufficient, although not at a very high level. However, when looked at on the basis of dimensions, it is seen that the proficiency levels regarding critical nutrition literacy, which is extremely important in healthy nutrition, are only moderate. The fact that pre-service teachers who will raise future generations do not find themselves sufficient in terms of critical nutritional literacy is a situation that should be emphasized and suggests that it needs to be examined in more detail. Considering that there is a significant relationship between general media literacy and critical nutrition literacy, it is thought that it would be beneficial to carry out awareness studies and to support teacher candidates with courses, seminars and projects in order to strengthen themselves in this field. The fact that pre-service teachers' nutritional literacy levels are lower than their general media literacy levels also supports this view. Pre-service teachers perceive themselves to be more competent in terms of general media literacy than nutritional literacy.